

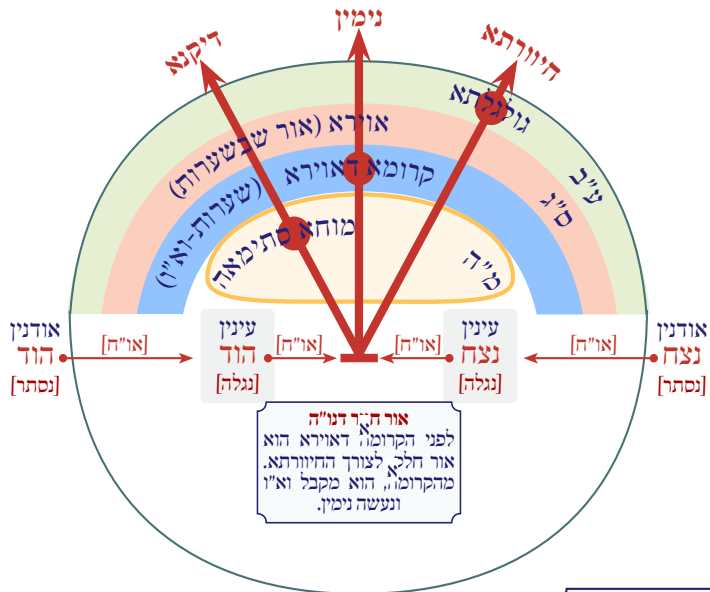
ז"ת דעתיק מלובש ברישא דא"א (ג"ט קע"ר פ"ה)

גרין (בינה) דא"א

הערות בענין התלבשות ז"ת דע"י ברישא דא"א:
 * התלבשות בהארות, מלבד ההתלבשות הרגילה (ז"ת דעליון מתלבש ב"ס דתחתון).
 * ז"ת דע"י, הכוונה יומם דכולהו.

סדר יחוד הווי"ן

אור תי"ד דנ"ה
 לפני הקדומו' דאורא הוא
 אור חלק לצורך החיוורתא.
 מהקדומו', הוא מקבל וא"ו
 ונעשה נימין.

מקורות:
 * שערי רוח הקודש יחוד י"ה, דף מ"ה ע"א.
 * מכון"ש דף כ"ג ע"א-ב, כ"ה ע"א, כ"ו סע"א.
 * ע"ח ח"א דף ס"א ע"ג, ס"ב ע"ב.
 * מאמרי רשב"י דף מ"ח אע"ב.
 * כ"ש ח"ד דף ס"ח ודף פ"ה.

סדר יחוד החיזורתי

[ע"י שער רוח הקודש יחוד י"ז, דף מ"ה. בניהו - זיכור הנפש דף כ"ב ע"ב. היר"א ח"ג עמ' 160.]
ע"י זיכור הנפש דף כ"ב סע"א: ואלו הג' ע"ב הם החזורתי דגולגלתא דא"א הנמצאים מאור החזור דנ"ה
דעתיק המתלבש בתרין אודנין ובתרין עיינין דא"א, ומהם נמשכים ומאירים ליי"ג נימין ולי"ג ת"ד דא"א. וענין
ייחוד זה להמשיך מן עתיק עד זו"ן, לזווגם ולהמשיך לך הארה שתשיג בסודות:

י"ג חיזורתי דא"א הם **ג'** ע"ב, שיש בהם: **י"ב** יודי"ן, **וט** ווי"ן, **וג'** דלתי"ן, **ור** ההי"ן,
ותכוין כאילו אתה רואה **ג'** ע"ב.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
י י י י י י י י י י י י י י י י י

אלו הם י"ב נימין דרישא תנינא אורא הנמשכים מכח (שבאו מ-) אור חזור דנ"ה דעתיק,
ותמשיך ותאיר בהם מי"ב יודי"ן דחיזורתי.

נימא הי"ג הכוללת, תמשיכנה מהי"ב יודי"ן, אחר שהאירו לעיניך (נ"א **למטה** - יר"א).
י י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך ולהאיר **מט** ווי"ן דחיזורתי, לתיקוני דיקנא דא"א, **ויתחברו** אלו **הט** ווי"ן עם **ג'**
ווי"ן אשר **שם** (בדיקנא) **בג'** (נ"א **מג'** - יר"א) קס"א של מלבושיהם, ויהיו **י"ב** תיקוני דיקנא:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי
ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

תיקון הי"ג ונקדה, תמשיכהו מהי"ב (ווי"ן, שבי"ב) תיקונין

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

להמשיך מג' **דלתי"ן** דג' שמות ע"ב דחיזורתי, **נקודות** ליי"ב (יודי"ן, שבי"ב) נימין

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
י י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך מג' דלתי"ן **עצמם**, נקודות לנימא הכוללת

י י י י י י י י י י י י י י י י י

להמשיך ולהאיר מג' **ההי"ן ראשונות** דג' שמות ע"ב דחיזורתי, **נקודות** ליי"ב ת"ד דא"א:

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
י י י י י י י י י י י י י י י י י

והנה מהז"ת דעתיק המתלבשים ברישא דא"א, אינם נגלים רק בחינת נהי"ם, והחג"ת אורותיהם סתומים (תמיד). והנהי"ם הם מתלבשים: מלכות בחוטמו, יסוד במצחא, נ"ה בתרין אודנין ותרין עינין. וגם אלו הנגלים, אינו תדיר כי הנימין מכסין עליהם בפנים. **ולכן** כונתינו עכשיו:

א. **לסלק** (הנימין),

ב. **ולחבר הנימין**, ויתחברו **בפאות** (הדיקנא) דאריך,

(תוצאת א') לגלות **הארץ פנים דאריך לדיקנא** דידיה,

(תוצאת ב') **ויתקשרו** אלו הנימין במקום **דיקנא** דא"א, ויאירו בדיקנא (כולה) **אור גדול**.

ג. וכשמסתלקים הנימין מעל פני א"א,

(תוצאת ג') אז יוצא **אור גדול מנהי"ם דעתיק**, המתלבשים במצחא דא"א ובעינין ובחוטמא,

ד. **ועי"ז** (כל הני"ל) **יתחברו הנימין** עם תיקוני **דיקנא** (וזה גורם לגי פעולות),

1. ויאירו **היודיין בווי"ן**.

2. **ונקודת** היודיין יתחברו בנקודת הווי"ן, ויאירו בהם **אור נוסף גדול**, מלכים לעבדים.

3. **וכן טעמי** יודיין שהם זכרים, יתחברו עם **טעמי הווי"ן** שהם נקבות, ויאירו בהם.

ואחר שהמשכת האור הגדול הזה, תכוין להמשיך כמשי"כ **בתפלה** (בדיבור) שלפניך:

תפלה אחר היחוד בדמעות שלישי אם הוא בחול¹

ירמ"י או"א שתתגלה עתה על יְדֵי עַת רצון העליון, ותאיר ברצונך בכל העולמות אשר בראת, ותשפיע עלי הארה לשוב בתשובה שלימה לפניך, ותפתח לי שערי חכמה בינה ודעת חכמי"ל שמשאי"ל עזריא"ל לידע ולהבין סודות צפוני תורתך הקדושה כדי שנעבוד אותך עבודה זכה ותמה בלב שלם, **ותרצה** עינותינו ותעננו ותחון אותנו **במתנת חנם** בעת רצון זאת (נגרם לפי הזמן וביחוד החיזורת) שהיא **התעוררות רצון העליון** מצחא דאריך אשר גנוז בתוכו יסוד דעתיק (על ידי שאני מכוין להמשיך מסוד אור עליון מאור הגדול **מבינה דעתיק**, אחר שנמשכו והאירו י"ב יודיין דחיוורתי לייב נימין, והטי ווי"ן לטי תיקוני דיקנא, אנו ממשיכים ומאירים להם בנקודות וטעמים מהאותיות הנשארות בזה), **ולהמשיך** אור **הבינה דעתיק יומין** דרך **חוץ** עד המצח **דא"א**, ששם גנוז **יסוד דעתיק** ויוצא אורו לחוץ. והאור של **הבינה** שבחוץ **יכנס** לפנים ויפגעו זה בזה ויאירו אור גדול ויגד האור ההוא עד מצחא **דאוי"א**, ויאיר שם אור גדול. ויגד האור ההוא עד מצחא **דז"א** ויאיר שם, ועל ידי זה אתכפיין הדינין אשר שם. ויגד האור ההוא עד **העינים** דז"א (כ"ז בזכות העת רצון, מתנת חיים), ועל ידי זה יהיה בו **כח להסתכל** במצחא דעתיקא (א"א), ויקבל **אור גדול** משם:

ותכוין להמשיך אור מן **חכמה דעתיק** אל אהי"ה הראשון **שבבינה דעתיק**, ששם גנוז חכמה

דעתיק

בינה דעתיק **אהי"ה**

ותמשיך האור ההוא אל אהי"ה השני **שבמצחא דא"א**, ששם גנוז חכמה דא"א

מצח דאריך **אהי"ה**

ואח"כ תמשיך הארה זאת אל אהי"ה השלישי, שהוא **במצחא דאוי"א**

מצח דאוי"א **אהי"ה**

ואח"כ תוריד האור הזה עד **מצחא דז"א** אשר שם שם הווי"ה

מצח דז"א **יהוה**

וירמ"י או"א שעל ידי המשכת האור הנז' שהמשכתי, שתתגלה החכמה וסודותיה בהוי"ה הזאת, וימשך אלי מזאת ההוי"ה ידיעה וגילוי סודות התורה שיודיעוני מן השמים. ותכוין כי אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת שהם ספירות המורים על הזיווג, לכן תכוין שעל ידי כח אור המצח העליון שהמשכת, יזדווגו זוי"ן **יאהרונה"י** ע"כ:

אָה לָהּ הֵיאָה

1 אהבת ה' (היוס"ד) דף ט"ז ע"א, הקשר בין ייחוד הווי"ן לענין גילוי החכמה: ייחוד הווי"ן גורם לסילוק הנימין, ואז הבינה מאירה במצח, וזה גורם לאור היסוד לצאת (בטישה בבינה, מוליד אור גדול, גילוי החכמה).